

ПРОТОКОЛ

№ 41

гр. Варна, 23.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светлана Тодорова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
Сложи за разглеждане докладваното от Светлана Тодорова Търговско дело № 20233100900127 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 14:32 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ” АД е редовно призован, не се явява законния представител на дружеството,

Депозирана е молба вх. № 1365/17.1.2024г. за даване ход в отсъствие на представител на ищцовата страната.

ОТВЕТНИЦИТЕ: Г. Е. Д., О. А. М. И Д. А. М. са редовно призовани, не се явяват лично, представляват се от **адвокат Д. Д.**, редовно упълномощена с подаване на отговора на исковата молба.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Б. С. Б. е редовно уведомен, явява се лично.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ с оглед редовното призоваване на страните, намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

СЪДЪТ по реда на чл. 143 от ГПК пристъпва към изясняване на спора от фактическа страна, като дава възможност на процесуалния представител на ищеца да поясни фактическите си твърдения, заложи в исковата молба, както и да посочи и представи доказателства във връзка с направените оспорвания от ответника, а ответника – да посочи и представи нови доказателства, които не е могъл да представи в отговора на исковата молба.

В тази връзка **СЪДЪТ** докладва молбата на ищеца с вх. № 1365/17.01.2024г. в частта, в която се поддържа исковата молба, молбите-уточнение и становището, депозирано на 17.01.2024г. Оспорват се отговорите

на исковата молба и становищата на ответниците. Изразяват становище да бъдат приети всички представени от ищеца писмени доказателства. По проекта за доклад се моли да не бъде изменян в частта, относно това, че между страните съществува валидно облигационно правоотношение. Няма възражения и други искания.

По отношение на експертизата се настоява да се предостави възможност на вещото лице да изготви задачата за следващо съдебно заседание. Няма доказателства. В случай, че такива се представят от насрещната страна, да не се допускат или да се даде възможност за запознаване с тях.

АДВ. Д.: Оспорвам исковата молба по съображенията, изложени в отговора и в становището, което сме дали в молба във връзка с доклада на делото. Оспорвам също така доводите по същество на ищцовата страна, наведени в молба от 28.12.2023г. Оспорвам ги в писмен вид. Представям с препис за насрещната страна. Поддържам молбата доклада да бъде изменен, като се приеме, че е спорен въпросът относно действителността на целия договор за кредит. Нямам доказателствени искания.

С Ъ Д Ъ Т докладва становище от ответниците с вх. № 31386/21.12.2023г.

СЪДЪТ докладва становище на „Юробанк България“ АД с вх. № 1363/17.01.2024г. в отговор на становище на ответниците вх. № 31386/21.12.2023г.

СЪДЪТ докладва и молба от „Юробанк България“ АД с вх. № 31598/28.12.2023г. във връзка с дадена възможност за изразяване на становище по проекта за доклад.

Във връзка със становището на ответника и отговора на ищеца по отношение проекта доклада в частта, относно констатациите за наличието на безспорни и ненуждаещи се от доказване факти, **СЪДЪТ** счита, че следва да заличи единствено думата „валидно“, доколкото от ответниците се въвежда възражение относно действителността на договора за кредит от 14.07.2008г., което обстоятелство подлежи на обсъждане по съществото на спора.

СЪДЪТ на основание чл.146 от ГПК пристъпва към доклад по делото, съобразно проекта за доклад и указанията за разпределение на доказателствената тежест, направен с определение № 1608/18.11.2023 година и указанията за разпределение на доказателствената тежест, като заличава единствено думата „валидно“ в частта, в която се установяват за безспорни и ненуждаещи се от доказване факти, а именно:

Производството по делото е образувано по предявен иск за осъждане

на Г. Е. Д., ЕГН *****, Д. А. М., ЕГН ***** и О. А. М., ЕГН *****, общо за ЧАСТ от дължимите суми по Договор за кредит за покупка на недвижим имот № HL 41007/14.07.2008г., ведно с Приложение № 1 от 21.07.2008г., Допълнително споразумение от 10.12.2009г., Допълнително споразумение от 28.07.2010г., Допълнително споразумение от 09.02.2011г., Допълнително споразумение от 29.09.2011г., Допълнително споразумение от 16.05.2012г., Допълнително споразумение от 15.12.2012г., Допълнително споразумение от 30.07.2013г., Допълнително споразумение от 31.03.2014г. и Допълнително споразумение от 05.11.2014г., обявен за предсрочно изискуем, както следва: 1/ Д. А. М., ЕГН ***** и О. А. М., ЕГН ***** в качеството им на наследници - всеки поотделно, по 1/3 от наследствения дълг – главница в размер общо на 138 606,24 швейцарски франка на починалия кредитополучател А. И. М., ЕГН *****, до размера на приетото от тях наследство, или по 46 202.08 швейцарски франка (четиридесет и шест хиляди двеста и два швейцарски франка и осем сантима) - представляващи 1/3 от дължимата главница по договора за кредит за периода от 31.08.2017г. до 20.02.2023г. , съгласно извлечение от счетоводните книги на банката към 20.02.2023г., ведно с дължимата законна лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, които суми да заплатят солидарно с Г. Е. Д., ЕГН *****; 2/ Г. Е. Д., ЕГН *****, в качеството ѝ на кредитополучател за общо претендираната сума в размер на 138 606.24 швейцарски франка (сто тридесет и осем хиляди шестстотин и шест швейцарски франка и двадесет и четири сантима) - представляващи главница по договора за кредит за периода от 31.08.2017г. до 20.02.2023г.. съгласно извлечение от счетоводните книги на банката към 20.02.2023г., ведно с дължимата законна лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Твърди се в исковата молба, че на 14.07.2008г. между „ЮРОБАНК И ЕФ ДЖИ БЪЛГАРИЯ“ АД (сегашно „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД) - Кредитодател и Г. Е. Д. и А. И. М., като кредитополучатели/солидарни длъжници е сключен Договор за кредит за покупка на недвижим имот № HL 41007/14.07.2008г., допълнен и изменен с Приложение № 1 от 21.07.2008г., Допълнително споразумение от 10.12.2009г., Допълнително споразумение от 28.07.2010г., Допълнително споразумение от 09.02.2011г. Допълнително споразумение от 29.09.2011г., Допълнително споразумение от 16.05.2012г., Допълнително споразумение от 15.12.2012г., Допълнително споразумение от 30.07.2013г., Допълнително споразумение от 31.03.2014г. и Допълнително споразумение от 05.11.2014г.

Твърди се, че поради неизпълнение на задължението на кредитополучателите за заплащане на задълженията в срок и по размер цялото вземане по договора е обявено за предсрочно изискуемо, съгласно условията на договора и чл. 60, ал.2 от ЗКИ. Образувано е пред ВРС заповедно производство по ч.гр.д. № 14633/2017г. по описа на 26 с-в на Районен съд-гр. Варна, по което са издадени заповед за изпълнение №

8416/13.10.2017г. и изпълнителен лист № 11099/13.11.2017г.

Поради подаване на възражение по чл.414 от ГПК пред ВОС е образувано т.д. № 310/2018г., по което е установено със сила на пресъдено нещо в постановеното Решение № 260061 от 29.07.2022г., че в полза на „Юробанк България“ АД съществува вземане срещу Г. Е. Д. и А. И. М. в размер на 100 412,97 швейцарски франка, представляваща ЧАСТ от дължимата предсрочно изискуема главница по договора, ведно със законната лихва върху сумата от подаване на заявлението 25.09.2017г. до окончателното изплащане на задължението. Съгласно Решение № 260070 от 31.10.2022г., с което е допълнено Решение № 260061 от 29.07.2022г., Окръжен съд - Варна постановява, че съществуващото вземане на банката в размер на 100 412,97 швейцарски франка се изчислява по курс „купува“ на франка към лева към датата на усвояване на кредита на 24.07.2008г., съгласно приложение № 1 към договора за кредит, представляващи част от дължимата предсрочно изискуема главница, ведно със законната лихва върху сумата от подаване на заявлението на 25.09.2017г. до окончателното изплащане на задължението.

Твърди се, че останалата част от вземането за главница не е погасена от длъжниците, което обуславя правния интерес на банката- ищец от предявяване на настоящия иск. Освен задълженията, произтичащи от посочения договор, длъжникът дължи и законната лихва за забава от момента на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумите

Ответниците депозират писмени отговори, в които оспорват изцяло иска.

Ответникът Д. А. М. твърди, че се е отказал от наследството на починалия си баща А. М. още преди предявяване на иска срещу него и конституирането му като ответник в производството, като ангажира удостоверение за вписване на отказа на Д. А. М. от наследството на А. И. М., съгласно Определение № 7728/26.06.2023 г. по ч. гр. д. № 20233110107929/2023 г. на РС - Варна, вписано под № 346/2023 г. и настоява за прекратяване на производството, водено срещу него, поради липсата на пасивна процесуална легитимация. Евентуално, оспорва иска на „Юробанк България“ АД за осъждане на Д. А. М. в качеството му на наследник на починалия си баща А. И. М., за 1/3 от твърдения дълг в размер общо на 138 606,24 швейцарски франка, или 46 202,08 швейцарски франка, представляващи 1/3 от част от предсрочно изискуема главницата за периода от 31.08.2017 г. до 20.02.2023 г. по договор за кредит за покупка на недвижим имот № НЛ 41007/14.07.2008 г., приложение и девет допълнителни споразумения към него, като се присъединява изцяло към и навежда от свое име всички твърдения, оспорвания, възражения, правни доводи, доказателствени и други искания, наведени от Г. Е. Д. и О. А. М. в подадения от тях отговор на искова молба с вх. № 15742/23.06.2023 г., в т. ч. възраженията за погасяване по давност на исковото вземане, за неправомерност на договорната клауза на чл. 6, ал. 2 и за нищожност на

целия договор за кредит.

Ответниците от Г. Е. Д. и О. А. М. подават писмен отговор с вх. № 15742/23.06.2023 г., който след изричното му конституиране като страна по делото отв. О. М. изцяло поддържа, в т. ч. възражението за погасяване по давност на исковото вземане, за неравноправност на договорната клауза на чл. 6, ал. 2 и за нищожност на целия договор за кредит.

В писмения отговор отв. Г. Д. признава, че пълната предсрочна изискуемост на кредита е настъпила на датата на обявяването ѝ с връчване на нотариални покани на Г. Д. на 31.08.2017 г. и на А. М. на 22.08.2017 г.

Въвежда възражение за погасяване по давност на предявеното с исковата молба вземане, като се позовава на чл. 114, ал. 1 ЗЗД, и сочи, че давността погасяване на исковото вземане е започнала да тече от 31.08.2017 г. – деня, в който вземането е станало изискуемо, и е изтекла на 31.08.2022 г., а исковата молба по настоящото дело е подадена на 27.02.2023 г., след като вземането вече е било погасено по давност. Соочи, че съгласно чл. 116а ЗЗД, когато вземането е предявено частично, давността се спира или прекъсва само за предявената част. Настоява се, че с предявяването и уважаването на предходния частичен иск давността за непредявената с него част от вземането, която е предмет на настоящото производство, не е прекъсната и тази част е погасена по давност.

Въвежда възражение за неравноправност на договорната клауза на чл. 6, ал. 2, изр. първо, на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД във вр. с чл. 146, ал. 1 и чл. 143 ЗЗП и по силата на която погасяването на кредита се извършва във валутата, в която същият е разрешен и усвоен – швейцарски франкове. Като се позовава на практика на СЕС сочи, че клаузата на чл. 6, ал. 2 от договора следва да бъде преценена за неравноправност в настоящото производство, тъй като такава преценка не е направена в предходните производства и двете влезли в сила решения не се ползват със сила на присъдено нещо за действителността на тази клауза, нито по друг начин са преклудирали възможността на потребителите да я оспорят и правомощието на съда да се произнесе по този въпрос. Конкретно се твърди, че подобна клауза, включена в договор за кредит в чуждестранна валута, по силата на която кредитът трябва да се погасява в същата чуждестранна валута, в която е бил договорен, възлага валутния риск върху потребителя, не е изразена на ясен и разбираем език, не отговаря на изискването за добросъвестност и създава съществено неравновесие между правата и задълженията на страните във вреда на потребителя. Соочи се, че механизмът за определ.е на размера на кредита в швейцарски франкове, предвиден в клаузите на чл. 1, чл. 6, ал. 2 и приложение 1 към договора за кредит, не отговаря на изискването за прозрачност, тъй като валутният курс на швейцарския франк, по който е определен размерът на кредита, посочен в приложението, е поставен в зависимост единствено от волята на банката и се определя по търговски курс „купува“ за швейцарския франк към евро на „Юробанк И Еф Джи България“

АД към датата на усвояване на кредита и се посочва в приложение № 1. При неяснота относно факторите, от които зависи приложимият обменен курс, не е спазено изискването в договора за кредит да са изложени прозрачно основанията и механизмът на конвертиране на чуждестранната валута, както и отношението между този механизъм и механизма, предвиден в другите клаузи на договора, така че потребителят да може да предвиди въз основа на ясни и разбираеми критерии произтичащите за него икономически последици. 4.3. Уговореното в чл. 6, ал. 2 задължение на потребителите в швейцарски франкове е в тяхна вреда, тъй като те могат да закупят и престираят швейцарска валута само по нейния актуалния пазарен курс към датата на плащането, който е значително по-висок от курса към датата на сключване на договора. Счита се, че неравноправните клаузи за погасяване на кредита в швейцарски франкове и прехвърляне на валутния риск върху потребителя са нищожни, не го обвързват и съдът е длъжен да не прилага тези клаузи така, че те да нямат задължителна сила за потребителя. Настоява се, че неравноправността на клаузите на чл. 6, ал. 2 във връзка с чл. 1, чл. 2, ал. 1 и ал. 4, чл. 21, чл. 23, ал. 1 и ал. 2 от договора за кредит лишава от правно основание иска за вземането в швейцарски франкове, уговорено в тези клаузи.

На трето място се въвежда възражение за възражение за нищожност на целия договор за кредит. Конкретно се сочи, че договорът за кредит е недействителен в цялост поради неравноправността на клаузите на чл. 6, ал. 2, по силата на която кредитът трябва да се погасява в същата чуждестранна валута, в която е бил договорен – швейцарски франкове, и свързаните с нея чл. 1, чл. 2, ал. 1 и ал. 4, чл. 21, чл. 23, ал. 1 и ал. 2 относно валутния риск. Настоява се, че неравноправна клауза за погасяване на кредита в швейцарски франкове и прехвърляне на валутния риск върху потребителя определя основна, характеризираща този договор престация, попада в обхвата на понятието „основен предмет на договора“ по смисъла чл. 4, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО и след премахването ѝ съдът няма правна възможност за запазването на договора. Като се позовава на практика на СЕС се твърди, че съдът не е овластен да допълва или да изменя договор за кредит в чуждестранна валута, като тълкува, преразглежда, изменя, заменя, замества или по друг начин променя съдържанието на неравноправните клаузи за погасяване на кредита в чуждестранната валута, в която е уговорен и възлагане на валутния риск върху потребителя, вместо просто да не приложи тези клаузи и да обяви договора за недействителен. Настоява се, че не е допустимо договорът да бъде обявен за действителен и задължението на потребителя да бъде адаптирано посредством промяна на валутата на договора или посредством определена на максимален размер на обменния курс на тази валута.

На следващо място се възражава срещу размера и стойността на исковото вземане. Настоява се при съобразяване с влязлото в сила решение № 260061/29.07.2022 г. по т. д. № 310/2018 г. на ВОО, допълнено с решение №

260070/31.10.2022 г. по същото дело, в което е прието, че кредитът е дължим в швейцарски франкове, изчислени по курс „купува“ на франка към лева към датата на усвояване на кредита 24.07.2008г., в размер на 1.1828 лева за швейцарски франк, и е платим в лева, да се посочи това в диспозитива на решението. С оглед на това, че вземането е предявено в швейцарски франкове по курс към лева към 22.02.2023 г. в размер 1,98159 лева за швейцарски франк, искът следва да бъде отхвърлен за разликата над левовата равностойност на швейцарските франкове по курс 1,1828 лева за швейцарски франк до предявения размер в левовата равностойност на швейцарски франкове по курс 1,98159 лева за швейцарски франк.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ в процеса се разпределя съобразно правилото на чл. 154, ал.1 ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които извлича благоприятни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

Съдът намира за БЕЗСПОРНО И НЕНУЖДАЕЩО СЕ ОТ ДОКАЗВАНЕ наличието на правоотношение между страните по делото, възникнало въз основа на Договор за кредит за покупка на недвижим имот № HL 41007/14.07.2008г., ведно с Приложение № 1 от 21.07.2008г., Допълнително споразумение от 10.12.2009г., Допълнително споразумение от 28.07.2010г., Допълнително споразумение от 09.02.2011г., Допълнително споразумение от 29.09.2011г., Допълнително споразумение от 16.05.2012г., Допълнително споразумение от 15.12.2012г., Допълнително споразумение от 30.07.2013г., Допълнително споразумение от 31.03.2014г. и Допълнително споразумение от 05.11.2014г.; наличието на влязло в законна сила решение № 260061/29.07.2022 г. по т. д. № 310/2018 г. на ВОС, допълнено с решение № 260070/31.10.2022 г. по същото дело и на влязло в законна сила влязло в сила решение № 546/17.06.2019 г. по в. т. д. № 385/2019 г. на ВОС.

В тежест на ищеца е да докаже наличието на валидно облигационно отношение между страните, предоставяне на сумата по договора за Б. кредит, настъпилата предсрочната изискуемост в т.ч. и редовното уведомяване на длъжника за нея, както и размерът на претендираните вземания; наличието на пасивна легитимация на отв. Д. А. М., предвид твърденията и представените доказателства за отказ от наследството на починалия кредитополучател.

В тежест на ответниците е възложено да докажат погасяване на вземанията по договора за кредит /плащане, давност и др./, възраженията за неравноправност на клаузата по чл.6, ал.2 от договора, както и за нищожност на целия договор на въведените основания.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото **представените с исковата молба** заверени преписи от писмени документи, а именно:

Извлечение от счетоводните книги на „Юробанк България“ АД по кредитна сделка № 930267; Договор за кредит за покупка на недвижим имот № HL 41007 от 14.07.2008г., ведно с приложение № 1 от 21.07.2008г.; Допълнително споразумение от 10.12.2009г. към Договор за кредит; Допълнително споразумение от 28.07.2010г. към Договор за кредит; Допълнително споразумение от 09.02.2011г. към Договор за кредит; Допълнително споразумение от 29.09.2011г. към Договор за кредит; Допълнително споразумение от 16.05.2012г. към Договор за кредит; Допълнително споразумение от 15.12.2012г. към Договор за кредит; Допълнително споразумение от 30.07.2013г. към Договор за кредит; Допълнително споразумение от 31.03.2014г. към Договор за кредит; Допълнително споразумение от 05.11.2014г. към Договор за кредит; Нотариална покана до Г. Д.; Нотариална покана до А. М.; справка за курсове на българския лев към отделни чуждестранни валути към 22.02.2023г.; Решение № 260061/29.07.2022г. по т.д. № 310/2018г. по описа на ВОС; Решение № 260070/31.10.2022г. по т.д. № 310/2018г. по описа на ВОС; Актуално състояние на „Юробанк България“ АД.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото **представените с отговора на исковата молба с вх. № 15742/23.06.2023г.** заверени преписи от писмени документи, а именно: Препис-извлечение от акт за смърт на А. М.; Удостоверение за наследници № 34538/15.05.2023г.; Нотариална покана до Г. Д.; Нотариална покана до А. М.; Решение № 546/17.06.2019г. по в.т.д. № 385/2019г. по описа на ВОС; Удостоверение от КЧСИ изх. № 10191/24.04.2023г.; Определение № 418/13.02.2023г. по в.гр.д. № 2457/2022г. по описа на Апелативен съд – София; Определение № 1364/05.04.2023г. по в.гр.д. № 1215/2022г. по описа на ВОС; Определение № 13766/12.04.2023г.; по ч.гр.д. № 12427/2023г. по описа на СРС.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото **представените с отговора на исковата молба с вх. № 26621/02.11.2023г.** заверени преписи от писмени документи, а именно: Удостоверение от ВРС изх. № 17545/27.06.2023г.

АДВ. Д.: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ докладва постъпила молба вх. № 688/10.01.2024г. от вещото лице Б. Б. за предоставене на нов срок за изготвяне на експертизата.

В.Л. Б.: От ЧСИ Захари Димитров взех информация. Моля за разяснение по експертизата - трябва да преизчисля вноските към курса на отпускане на швейцарски франк към 14.07.2008г. От „Юробанк България“ взех извлечение и когато има вноска на каса, излиза, че Г. е внасяла в швейцарски франкове. А когато е внасяла в лев, пише валутна сделка и се обръщат. А нали трябва да преизчисля по курса? Това ми е ясно. Но като има

вноска на каса? Нямам представа Г. първо е обръщала някъде в швейцарски франка и ги е внасяла в банката, така излиза.

АДВ. Д.: Мога да уточня, понеже съм наясно. Г. в част от случаите си е купувала от чейнч бюра франкове, които е носела на място, защото е било по-евтино. Когато не е могла да намери франкове, тогава е носила левове и се вижда от извлечението курса, по който тя е превалутирала, като моля при изчисленията за вноските, които са правени във швейцарски франкове, да вземете предвид курса по БНБ франк/лев за деня на плащане на тези франкове. Тъй като това отразява обективната пазарна стойност на валутата към датата на внасянето ѝ.

В.Л. Б.: Мога да взема централен курс на БНБ само за тези вноски, които са на каса.

АДВ. Д.: Другият вариант е да бъде по курс на „Юробанк България“. Те оповестяват на страницата си курсовете, дори и към 2008г. ги има. Ще съдействам на вещото лице да се запознае с тези курсове. Ще изпратя линк към страницата.

Бих искала да уточня въпроса: Моля да се изчислят реално платените суми в левова равностойност към датата на всяко плащане, съобразно курса на БНБ за съответната дата. Швейцарският франк има курс, обявен на страницата на БНБ и този курс се формира от обменния курс, който е бил на франка през предходния ден във всички финансови институции. Ние няма как, при положение, че пазарната стойност на франка е бил 2 лева, да сме ги купували от някъде по 1,20 лева. Мога да представя справка от страницата на БНБ през годините, какъв е бил курса, но тази справка е достъпна.

В.Л. Б.: Аз поне смятам, че при изчисляване на главницата и лихвата приемам, че тези швейцарски франка, които са собственост на Г., тя откъдето иска да ги купува, тя ги внася в швейцарски франкове. Тук според мен не трябва да изчислявам разлика в курса.

АДВ. Д.: Напротив! Трябва да изчислите, защото Банката тези 2000 франка като ги вземе днес, тя ще ги продаде по 2 лева, не по 1,20 лева. Релевантният за делото въпрос е валута на каква стойност в лева днес внася Г.. Защото това е проблема. Това е неравноправната клауза – че тя плаща валута на по-висока стойност от тази, която е получила. Това е правния въпрос.

СЪДЪТ указва на вещото лице да представи заключението си в два варианта - в лева по курса на БНБ и в лева по курса на Банката.

В.Л. Б.: По първи въпрос трябва да изчисля по първоначалния погасителен план. Има девет допълнителни споразумения, анекси. Тях да ги вземам ли предвид? В някои от анексите се променя лихва, в други се капитализира неплатена лихва, такси, които влизат към главницата. Аз

смятам по първоначалния, каквато е лихвата по първа погасителна вноса и по договора както е до 31.08.2017г. да го изработя, без допълнителни споразумения, анекси.

СЪДЪТ указва на вещото лице да изготви заключението по първоначалния договор, без отчитане на допълнителни споразумения и анекси.

В.Л. Б.: по принцип тези допълнителни споразумения се сключват когато има неплатени в срок задължения и на облекчен режим се капитализира качим лихвата към главницата, за да може да се плаща в по-дълъг период от време. Грубо 208 709 лева са постъпили при ЧСИ на 09.02.2023г. изглежда е имало публична продажба. На 09.02.2023г. е внесла 55 000, на 08.02. – 42 700.

АДВ. Д.: Не, платила е доброволно парите на ЧСИ, защото Банката е отказали да ѝ вземат парите доброволно. Половин година е чакала Юробанк.

В.Л. Б.: Ако може да определите малко по-дълъг срок за изготвяне на експертизата. Евентуално в края на февруари, началото на март.

АДВ. Д.: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че делото не е изяснено от фактическа страна и следва да бъде отложено за друга дата за изслушване на назначената съдебно-счетоводната експертиза, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И :

ОТЛАГА и НАСРОЧВА производството по делото за ново разглеждане на **14.03.2024 година от 13,30 часа**, за която дата и час ищцовата страна ще се счита за редовно уведомена по реда на чл. 56, ал.2 ГПК, ответната страна ще се счита за редовно уведомена от съдебно заседание чрез процесуалния си представител и вещото лице ще се счита за редовно уведомено лично от съдебно заседание.

ДА СЕ ВРЪЧИ на ищеца препис от становище от ответника, представено в днешно съдебно заседание.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 15,00 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____